

Izhaja vsak torek in soboto ob 4 uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Zanikerni trojici odgovor in vprašanje.

Za „Sočo“ in „Edinostjo“ je v žalosti radi volivnega reda pricapljal še stari „Narod“ in lepa družba je kompletna. Res, prava zanikerna trojica! Lepo je videti, kako ta zanikerna trojica gloda ob površju te presnete volivne reforme, kako se pa varuje poseči ji v notranjost, bojé se, da bi čitatelji izpoznali, kaka praznosta se skriva za tem divjim krikom. Še največje „korajžo“ je pokazala „Soča“; upala si je svojim čitateljem podati saj nekaj podrobnosti o volivni reformi, ki jih je pa skušala tako zaviti, da bi jih površni in s s svojimi možgani nemisleči čitatelj utegnil sprejeti za stvarne dokaze proti temu vže naprej tako obglodanemu volivnemu redu. Te „Sočine“ podrobnosti smo pa že po zasluženju podrobno ovrgli; deloma, ker ne odgovarjajo resnici, deloma kot činjenice krivične nespremenjene ostale celote, italijanske deželnozborske večine, katero vreči je še za nekaj časa absolutna nemogućnost vseh goriških Slovencev. Za tem člankom je prišla vrsta na „Sočo“; ta bi bila morala njega podrobnosti vzeti v razmišljanje in na podlagi vsote „groznih krivic“, katere si mora predstavljati, kdor sprejme puhle fraze za stvarno resnico, dokazati, da naš članek ne odgovarja resnici. Pa kaj smo dočakali? „Soči“ je nač članek sapo zaprl, ogiblje se njegove vsebine ter ponavlja zopet puhle fraze: o „sleparjenju slov. javnosti“ itd. Prežvečila je te fraze od volitev sem že tolikokrat, da se njej sami studijo, zato jih ponavlja pod firmo „Narodovo“. Čudno, da vse tri glavne korifeje „naprednega“ časnikarstva ne premorejo drugega nego fraze za duševno pitanje svoje „napredne“ inteligencije! Naša „obskurna Gorica“ (ta epiteton nam je podelil „žlicoljubni“ Malovrh!) pa je svojim čitateljem na stežaj odprla vrata v notranjost volivne reforme ter je na podrobnostih razjasnila, kolikor so ji v to dale prilike „Sočine“ laži, da je le strankarski manever, kar piše zanikerna trojica o volivni reformi, in da je ravno pridruženje Gorice k Furlaniji točka, od

katere pričakujejo naši „liberalci“ največ koristi za-se in največ škode za nas, da je to v vol. redu najnadobudnejša sprememba, katera bo utegnila — ako izid državnozbornskih volitev v Furlaniji ne vara — zlomiti moč ultralabonske liberalne stranke ter ublažiti krivice, ki jih provzročila naši narodnosti ta laška liberalna stranka, ki se najbrže ne vrne več tako vsemogočna v deželno zbornico. Na to pa ne najde „Soča“ niti besedice odgovora. To bi bila pač prilika, da bi bila svojim čitateljem dokazala, zakaj naj bi bil novi volivni red nov atentat na našo narodnost. Ali je vzela „Soča“ v najem razum svojih bravcev, da jih ne smatra niti za zmoežne, da bi mogli tudi vzroke nje trditve razmišljati. Lepa čast.

V svojem članku smo torej ovrgli „krivice“, katere je iztikala „Soča“ iz volivne reforme, danes dostavljamo, da ima novi volivni red tudi svoje ugodnosti. Ugodnost je, da novi volivni red razširi v ljudstvu volivno pravico po novi splošni kuriji. Te ugodnosti menda „Soča“ ne podcenjuje; saj je za zadnjih državnozbornskih volitev malo manjkalo, da ni svoje „napredne“ stranke formalno prekrstila v „ljudsko stranko“. Druga ugodnost je, da ne bo treba Ajdovcem, Kanalcem, Kobaridcem in Bovčanom hoditi volit v Tolmin, kar je bilo vselej poprej združeno s stroški in velika ovira izvrševanju volivne pravice dotičnim volivcem. To so naši poslanci že davno želeli proti volji „liberalcev“.

Pa naj bo tega dovolj. Nam pravi zavest, da smo novi volivni red svojim čitateljem dovolj pojasnili. Kdor je dobre volje, razvidi, da ni ta volivni red za nas Slovence ne posebna sreča, a tudi ne nesreča. Ako ohranijo laški liberalci svojo moč, smo tam, kjer smo bili. K našemu cilju — večini v deželni zbornici — se nismo nič približali, pa tudi nič oddaljili. Zato ponavljamo, kar smo rekli: Da ni bilo državnozbornskih volitev in da bi se ne bližale deželne volitve, bi ne bil liberalni petelin o volivni reformi niti enkrat zapel. Ves „liberalni“ krik ne velja volivni reformi kot taki, ampak kot orožju zoper našo stranko. Zato se pa naši nasprotniki nočejo lotiti meritornega razpravljanja

volivne reforme, ker vedo, da vsak trezen človek, ki primerja novi volivni red s starim, se mora nehote vprašati: Čemu ta divji krik? Kaj je pa tu tako groznega? Kaj se je spremenilo na slabše? — Do takih samovprašanj pa naši „liberalci“ svojih ljudi nočejo in ne smejo pustiti. Zato pa venomer na vso sapo in na vse grlo kriče in zmerjajo. — Če jih pa kdo vpraša, zakaj to delajo, začenjajo te litanije iznova, in ta muzika se vrši že skoraj pol leta. Komur ta taktika predmestnih bab imponira, ta naj ji veruje. Mi pa tej taktiki ne bomo sledili, skušali smo dovolj privedi jih na pot dostojno treznim možem. Skrbeli bomo, da se ljudstvo pouči o pravem položaju.

Za danes le še to-le: Na vprašanje: „Kdo naj prisili Lahe, da dajo oblast v deželi iz rok?“, je prinesla „Soča“ po „Narodu“ ponatisnjen ta-le odgovor: „Prisiliti bi jih morali slovenski klerikalci“. Mi jemljemo ta odgovor na znanje. Samo to le si dovoljujemo pravišati zanikerno trojico, pred vsem pa „Soči“: Prosimo, povejte nam, kako bi bili mogli „Slogini“ poslanci Lahe prisiliti, da bi se bili z novim volivnim redom odpovedali večini. Pričakujemo odgovora.

Politični pregled.

Japonci o naši mornarici.

Pred dnevi so se mudile v Trstu japonske vojne ladje in japonski častniki so obiskali Dunaj. Japonski vice admiral Ijūin se je pri odhodu izrazil nekemu časnikarju o avstrijski mornarici sledeče: Avstrijska mornarica je na Japonskem na najboljšem glasu. Japonski častniki so pri svojih obiskih v Avstriji dobili marsikako koristno skušnjo, ki so jo potem porabili doma. To posebno velja o mobilizaciji, glede katere je avstrijska mornarica naravnost vzgledna. — Kar so Japonci videli na avstr. mornarici sedaj, je še povišalo v njih spoštovanje do Avstrije.

Angleži o madjarskem nasilju.

Angleški list „Morningpost“ je pred časom v posebnem članku ostro pisal o krivicah, ki jih prizadevajo Madjari Slovakom, Nemcem in Rumunom na Ogrskem. Zastopnik ogrskega trgovskega

ministerstva v Londonu je poslal listu popravek. Uredništvo pa je popravek odklonilo ter izjavilo: „Svojo sodbo o Ogrski vzdržujemo v polnem obsegu. Zgodovina in literatura dokazujeta, da so naše trditve resnične. Kdor proučuje tozadevno literaturo, se bo prepričal, da Madjari danes resnično tlačijo druge narode ter jim delajo krivice“.

Proti katoliškemu škofu.

Poljski „Czas“ poroča iz Peterburga: Ruska vlada je poklicala v Peterburg rimsko-katoliškega škofa Ropa iz Vilne. Dolže ga neloyalnosti pri Rusiji. Stolypin mu očita, da ga na njegovih vizitacijskih potovanjih spremljajo zastavonoši na konjih. V tem vidi ruska vlada začetek nove vojaške organizacije, ki vzbuja sum, da se Poljaki, kakor l. 1863, pripravljajo na upor. Stolypin je izjavil škofu, da car želi škofove prenesti iz Vilne kam drugam. Škof je izjavil, da on na svojo roko glede tega ne stori ničesar ter da prepušča odločitev Rimu.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Došlo našemu upravnštvu: Pri veselici izobraževalnega društva „Soča“ pri Sv. Luciji nabrali dijaki 7 K 36 v.

Za „Alojzijevišče“:

Došlo našemu upravnštvu: Županstvo Vcgersko 20 K.

Novice.

Kmečka zveza za goriški okraj je imela svoj občni zbor v nedeljo ob 9. uri popoldne v dvorani hotela „Central“. Prišlo je na shod do 100 kmečkih mož, akoravno se niso razpošiljala vabila. Shodu je predsedoval g. posl. Klančič. V odbor so bili izvoljeni: Predsednik župan Andrej Lutman, št. Andrež; podpredsednik dr. Anton Breclj, Gorica; tajnik nadučitelj Pavlin, Sovodnje; blagajnik župan Fran Černic, št. Peter; za odbornike pa: podžupan Lenardič, Kojsko; župan Berce, Dornberg; posestnik Anton Bele, Šempas; posestnik I. Zorn, Vogrsko in posestnik I. Cigoj, Solkan. Seveda tudi deželni in državni poslanci prisostvujejo odborovim sejam. Nato je dr. Dermastia govoril

Kancelar je padel na obraz, toda predno je odšel, da bi napisal edikte, je vstopil vrhovni svečenik.

„Horus“ je dejal, „vsak hip odide veliki Ramzes v kraljestvo teme in njegovo srce steha na nezmotljivi tehnicni Oziris. Ko se pa sveti prstan faraonov zablešči na tvoji roki, ukazuj, in poslušal te bom, četudi bi moral podreti čudežno svetišče Amona, kajti po vladarjih govori nesmrtni Oziris.“

„Ne bom podiral“, je odvrnil Harus, „ampak zidal bom novo svetišče in povečal zakladnico svečenikov. Zahtevam samo, da napišeš edikt o slavnostnem prenosu trupla matere moje, Zefore, v katakombe, in drugi edikt... o oproščenju ljubljene Berenike iz samostanskega zapora. Tako sem rekel.“

„Modro začenaš“, je odvrnil vrhovni svečenik. „Vse je že pripravljeno, da se izpolni tvoji ukazi, edikte pa napišem takoj; ko se jih dotakne s faraonskim prstanom, prižgem to svetilko, da naznani ljudstvu milost, tvoji Bereniki pa svobodo in ljubezen.“

(Konec pride.)

LISTEK.

Iz legend starodavnega Egipta.

Poljski spisal Bol. Prus, prevel Fr. Virant. (Dalje.)

Horus se je vzdignil pri spominu na svojega ljubljene prijatelja, ki ga je Ramzes pregnal iz dežele zato, ker je v duši vnuka in naslednika gojil nasprotstvo do vojne, in usmiljenje do tlačenega ljudstva.

„Pa ona lučica za Nilom?“

„S to lučico, o Horus!“ je odvrnil dvornik, „te pozdravlja iz samostanskega zapora verna Berenika. Že je vrhovni svečenik poslal ponjo faraonsko ladjo; ko se pa zabliska na tvoji roki sveti prstan, odpro se težka samostanska vrata, in povrne se k tebi, hrepenéca in ljubeča.“

Zaslišavši take besede, Harus ni po ničemer več vprašal; umolknil je in zakril oči z roko.

Hipoma je zastokal od bolečine.

„Kaj ti je, Horus?“

„Čebela me je pičila v nogo,“ je odgovoril prebledel princ.

Dvornik mu je pri zelenkastem svitu meseca pogledal nogo.

„Zahvali Ozirisa,“ je dejal, „da to ni pajek, čegar pik je o tej dobi smrten.“

O! kako prazni so človeški upi proti neodvrljivim sodbam...

V tem hipu je prišel poveljnik vojske in, priklonivši se Horusu, dejal:

„Veliki Ramzes me je, čuteč, da mu že postajo mrzlo, poslal k tebi z zapovedjo: Pojdi k Horusu, ker jaz ne bom več dolgo na svetu, in izpolnjuj njegovo voljo, kakor si izpoznjeval mojo. Četudi bi ti ukazal odstopiti gornji Egipt Etijopcem in skleniti s temi sovražniki bratsko zvezo, stori to, ko zagledaš moj prstan na njegovi roki; kajti po vladarjih govori nesmrtni Oziris.“

„Egipta ne oddam Etijopcem,“ je dejal knez, „toda mir sklenem, ker mi je žal krvi mojega ljudstva; napiši takoj edikt in pripravi sle na konjih, da polete, ko se zasvetijo prvi ognji na mojo čast, proti poldnevu in ponesejo spravo Etijopcem. In napiši še drugi edikt, da se od te ure pa do konca časov ne bo nobenemu vjetniku na bojnem polju izdrl jezik. Tako sem rekel.“

o „kmečki stranki“ ter o nalogah kmečkih zvez. G. posl. Berbuč je govoril o skupnem nakupu sena. Na predlog g. župana Černica se je sklenilo kot društveno glasilo proglašiti „Primorski List“, ki naj se tako preuredi, da bo glasilo vseh kmečkih zvez na Goriškem.

Shod „Kmečke zveze“ za tolimski okraj se je vršil v nedeljo v Hudajuzni. Govoril je dr. Dermastia o delovanju drž. zbora in o novi kmečki stranki. Poslanca dr. Gregorčiču se je izrekla zaupnica. Govoril je o pomenu organizacije domačin č. gosp. župnik Kokošar in o izobrazbi akademik Kemperle. Predsedoval je gosp. Torkar iz Podbrda.

Deželni volivni red je baje v soboto dobil cesarjevo potrjenje, kakor poroča „L'Espresso“. Vendar tudi ta vest ni še uradna.

Odbornikom „S. K. S. Z.“ naznanjamo, da se odborova seja vrši jutri, v sredo ob 6. uri zvečer.

Glagolica. — „Corrispondenza Romana“ zagotavlja, da je vest, da je sv. stolica glede na glagolsko bogoslužje odnehala Hrvatoma v prilog, neosnovana. Ker je „Corrispondenza“ neoficijalna, je treba vest sprejeti z rezervo, ker je pa večkrat o naredbah kurije precej točno informirana, se povdarja, da bi na vsak način bilo treba, da se zadeva pojasni od oficijelne strani, posebno zato, ker ta vest čisto nasprotuje verodostojnim izjavam hrvaških cerkvenih dosjojanstvenikov.

Nova enciklika proti „katoliškemu“ modernizmu se objavi prihodnji teden.

Pod noslovom „Gorica“ brani Pitacca smo zavrnilo 27. avgusta t. l. rabulistično podtikanje Gabrščekove „Soče“. „Soča“ je na to do danes molčala. Ker je pa ta zadeva jako zanimiva in za Gabrščekov list jako značilna, spregovarjamo o njej še enkrat. Slučaj je ta-le: „Soča“ je dolžila 9. julija t. l. c. kr. gimn. profesorja Pitacca, da se je vdelal v Čedadu neke irredentske demonstracije ter da je pri tej priliki „osla tepel“. Isto obdobje je ponavljala „Soča“ 20. julija ter vprašala deželni šolski svet, ali mu je ta zadeva znana. Ta grozna obdolžitve bi bila pripravila obdolženca, če bi bila resnična, ob službo in prostost. A kaj se je zgodilo? Prizadeti profesor P. je poslal 3. avgusta „Soči“ popravek, v katerem je imenoval to „Sočino“ vest „izmišljeno“ ter dostavil, da ob času te demonstracije ni bil niti v Čedadu. Gabrščekov list je popravek objavil brez vsake opombe, ni skušal niti z eno besedico vzdrževati svojih prejšnjih trditvev ter je popolnoma obmolnil. Iz tega molčanja sledi, da je „Sočin“ pisec one grozne obdolžitve ali nesramen obrekovalec, ki je opetovano z vso odločnostjo objavljaj vest, ki ni bila utemeljena, ali pa da je človek, ki ima za svojo trditev dokaze, a molči, ker so provzročila njegov molk sredstva, ki so širši javnosti prikrita. To je dilema, iz kojeja ni izhoda.

Pri tej priliki moramo opomniti, da se nam zdi tudi ravnanje prof. Pitacca jako čudno. Po našem mnenju ne zadoštuje proti taki obdolžitvi navaden kratek popravek. V tem slučaju je bila edina prava pot — sodnijska tožba, ki bi to zadevo popolnoma razjasnila. Zakaj ni ubral obdolženec te poti, ve on najbolje.

Zopet ob „Šolski Dom“ se drgne Gabršček v „Soči“. Ni dovolj, da mu skuša škodovati po drugih društvi, pogreva zopet o njem stare laži, katere smo mu že tolikokrat pobili in katerih se sam prav dobro zaveda. Infamna laž je namreč trditev, da si je naša stranka osvojila „Šol. Dom“. Mi smo že davno to trditev natančno pojasnili kot absurdno neresnico in ponavljamo še enkrat, da ljudje (Gabr. et Comp.), ki so si znali hrabro branjeno „Ljud. posojilnico“ osvojiti, znajo tudi „Šol. Dom“ dobiti v svoje roke, a nečejo, ker „Šol. Dom“ ni zavod bankirstva ampak zavod beraštva, in to Gabrščeku ne diši. Mnogo prilik imamo, da bi mu lahko vračali z enakim orož-

jem, ne da ki s tem kaj škodovani narodni stvari, kakor dela on.

Za dobromislece abiturijente! — Kakor smo izvedeli, namerava letos zopet kakor druga leta, iti več goriških abiturijentov v Prago študirat. Proti tej nameri bi ne imeli ničesar ugovarjati, ko bi vedeli, da je slovensko dijaštvo v Pragi na pravem potu. V Pragi je dvoje slovenskih dijaških društev „Ilirija“ in „Adrija“, ki sta oba odločno na protiverski podlagi. Obe društvi sta se udeležili shoda svobodomislecev (framazonov) v Pragi. — To torej nista društvi, v katerih bi se mogel dobro počutiti dijak, ki ima v sebi kaj krščanskega prepričanja. — Na Dunaju je vrla „Danica“, v Gradcu njena posestrima „Zarja“. Krščansko misleči abiturijentje, tu se zbirajo tovariši krščanskih načel! Današnji čas je pa tak, da se mora vsak odločiti. Ali za krščanstvo, ali proti.

Kako delajo „svobodomisleci“. — Za časa svojega shoda v Pragi so svobodomisleci razširjali listke, na katerih so bile zapisane sledeče svobodne bedarije: „Someščani! Izstopite iz cerkve! Proč z verskimi sleparji! Proč s klerikalnimi goljufi, izdajalci in tatovi! Proč s samostanskimi lgnuhi! Ne verujte duhovnikom ničesar in ne dajajte jim nič!“ Jako ljubezljivo! To pa vse, kakor so rekli, v znamenju „ljubezni“. Najbrže v znamenju tiste „svobodne ljubezni“, ki so jo našli svobodomisleci v družbi svobodomiselnih babnic po praških predmetjih. Poleg tega so na shodu prodajali še nesramne razglednice! — Slovenski dijaški društvi v Pragi se strinjati s tako svobodomiselnostjo!

Gibanje svobodomislecev v Avstriji ima svoj začetek okrog l. 1870. Odpadli duhovniki Biron, ki je prišel z Nemškega, je l. 1869 ustanovil v Gradcu društvo za reformo vere, iz česar se je pozneje vzmila prva občina svobodomislecev. Začel je tudi izdajati list „Freidenker“ (Rvodomislec), ki pa je kmalu zmrznil. Biron je umrl l. 1902 v Ameriki. L. 1869 je začel v Gradcu izhajati drugi proticerkveni list „Freiheit“ (Svoboda). Urejeval ga je L. R. Zimmermann. List je imel napol anarhistički značaj. Na Dunaju je l. 1868 ustanovil odpadli duhovnik Schwella društvo „Svobodna cerkev razuma“, ki je pozneje postalo društvo brezvercev in še pozneje društvo svobodomislecev. Odpadnik Schwella je l. 1868 ustanovil list „Priatelj luči“, glasilo brezverske družbe. Na čelu gibanja svobodomislecev med Nemci stoji danes posl. Wutschel, med Čehi jud Pelant in med Slovenci zopet odpadli duhovnik Aškerc. Slovenski svobodomisleci imajo svoje glavno glasilo „Svobodna Misel“, a poleg tega zagovarjajo in širijo odkrito prostozidarstvo še listi „Slovenski Narod“, „Soča“, „Primorec“ itd. Ti listi so odkriti nasprotniki krščanstva. Imamo pa še drugo vrsto listov pri nas! To so prikriti sovražniki krščanstva, prikriti prijatelji „Svobodne Misli“. Do zadnjega časa smo v to vrsto šteli celjsko „Domovino“ in tržaško „Edinost“. Sedaj pa se je tudi „Domovino“ odkrito postavila v boj proti katoliškemu imenu, medtem ko se „Edinost“ še vedno v svojih predalih do tal klanja „prečastitemu svečeništvu“, njeni gospodje somišljeniki, lastniki in uredniki pa pri črni kavi v „Balkanu“ zabavljajo zoper proklete „farje“. Zato so te vrste svobodomisleci najbolj ostudna prikazen radi svoje hinavščine.

Avstrija vzgled francoskim katoličanom — Pariški katoliški list „Croix“ piše o Avstriji sledeče! Najprvo govori o katoliškem shodu, ki se pripravlja na Dunaju, potem pa pravi: „Tudi popolnoma drugačno lice bo imel ta kat. shod od prejšnjih, ker so si medtem avstrijski katoličani pri zadnjih volitvah priborili sijajno, če prav še ne popolno, zmago. Katoliški shod zastopa večino avstrijskega ljudstva. Avstrija postane središče katoliškega življenja še večje važnosti ko „Centrum“ na Nemškem. Kaj takega bi se pred 5 leti, ali recimo celo pred 5 meseci, nikomur niti ne sanjalo

ne. Tak preobrat tudi nas Francozov ne sme pustiti hladne; to je za nas zvezda upanja, obenem pa vzgled v posnemanje. Avstrija je dežela, ki smo jo še pred kratkim smatrali za izgubljeno, ki pa prihaja sedaj k življenju in bo zopet zadobila svojo prejšnjo moč“. Kaj takega nismo bili vajeni slišati iz tujine! Morda je ta hvala pretirana, vendar pa gre za ta preobrat hvala in slava vsem ki so kolikaj pripomogli, da je zmagala dobra stvar. Le vstrajno naprej!

Narodna delavska organizacija. — Pod tem naslovom delavsko glasilo „Naša moč“ najprvo razpravlja o nedostatkih soc. demokratske organizacije v Trstu ter biča narodni šovinizem in pa puhlost laških soc. dem. voditeljev marksistov ter pomanjkanje socialno političke vzgoje delavstva. Nato pa nadaljuje: „To so torej hibe. Slovenski delavci so zato v Trstu živo čutili potrebo samolastne organizacije. Najprej in najbolj so seveda potrebovali strogo strokovno organizacijo, da se okrepe za mezni boj z industrijskim velepodjetništvom. In glej — po dolgih, dolgih desetletjih, so tržaški slovenski advokati ustanovili narodno delavsko organizacijo. Če si jo ogledaš odspred in odzad in vprašaš, kaj je, se ti nudijo same uganjke. Ali je to strokovno-delavska organizacija? Ne, kajti v njej poleg delavcev sedijo s pravico glasovanja in odločevanja advokati, profesorji, žurnalisti, kapitalisti itd. Na njenem programu ni prav nobene določene izvedene točke glede na mezni boj ali izboljšanje plačivnega razmerja razun par fraz. Tisti, ki so program sestavili, o takih stvareh niti oddaleč sanjali niso. Ako vprašaš, ali je to nepolitično društvo, tudi pravega odgovora ne dobiš, kajti o kakem izobraževanju pri tej organizaciji ni prav nobenega govora. Ali je politično društvo? Komaj veš, kaj bi na to dejal. Za nobeno političsko stranko se ti ljudje ne izrekajo. Tako izgleda ta ne tič ne miš.

Zadnji dogodki v Trstu so dokazali, kaj da je pravzaprav to društvo, ker so njega člani lahko nedelavci in so dejansko tudi advokati in kapitalisti njega voditelji. Ta „narodno-delavska“ organizacija se je jela odlikovati pri kraljih in škandalih ter provokacijah. Ko je prišlo v Prosek pevsko društvo „Ljubljana“, so ga člani „narodno-delavske organizacije“, mesto, da bi počastili svoje brate iz Kranjske, nesramno napadli, izzivali in žalili in sicer zato, ker slučajno člani „Ljubljane“ niso liberalci, ampak krščanski demokratje. Tako so torej delavci od tržaške organizacije sprejeli pevce-delavce in sotrpine! To je škandal, ki kaže tržaško „narodno-delavstvo“ organizacijo v najgrši luči. To niso delavci, ampak od liberalnih advokatov za demonstracije dresirani kričači, ki se znajo izvrstno dreti na čast Hribarju, od katerega morajo njegovi delavci pošteno zasluženo plačo sodnijskim potom izterjati, to niso demokratje, ampak tržaškim škricem prodani štatisti za štafažo, to niso nobeni narodnjaki, ampak provokaterji, ki z banderami letajo okoli in iščejo pretepa, niso ljudje, ki bi mogli socialnim demokratom imponirati, ampak zapeljane šviga-švage.

Tržaško pošteno okoličansko ljudstvo naj se vendar enkrat vzdrami in položi dela svojih dosedanjih voditeljev na tehcnico. Če jih dobro prevagajo, bodo videli, kako malo so zanj storili. Nikjer gospodarskih društev, nikjer zadrug, nikjer organiziranega izobraževanja in zdaj so delavce še za strokovno organizacijo ogoljufali s tem, da so ustanovili društvo za kričače in podrepnike siti gospodi iz kavarne „Balkan“. Če kakega Laha nabijejo, potem polnijo cele grmade papirja, opisujoč ta junaški čin in se bahajo, da so Slovenijo rešili. Zato pa, da bi delavcu pomagali do boljših delavskih razmer, pa še prsta ne ganejo v svoji prenačenosti“.

Ni torej čuda, da se za tako zmedene organizacije navdušuje konfuzni

Gabršček in zmedeni agrarni sodrug dr. Franko.

Umrl je v Barkovljah ugledni slovenski zdravnik dr. Simon Pertot. Bil je blag mož, značajan, požrtvovalen rodoljub. Svetila mu večna luč!

$x \times 2000 = y$. To je važen matematičen problem. Gabršček očita dr. Gregorčiču, da zasluži vsak mesec 1000 K. Na podlagi zgorajšnje formule si pa dovoljujemo prašati Gabrščeka, kolikokrat po 2000 K zasluži on v 5 minutah v delu za narodni blagor. Za navadnega zemljana je taka formula nerazrešljiva, ker sta x in y „neznani količini“, a Gabršček bo pač kot „finančni ženij“, kakor ga je nazival neki Italijan iz Gradeža, gotovo lahko izračunal x in y .

Svobodomisleca o romanju in pridige. — Dne 13. septembra so se svobodomisleci odpeljali na husitsko „božjo pot“ v Tabor priporočiti se husitskemu poglavarju in požigavcu Janu Žižku. V Benešovu jih je pozdravil Nemeč, ki je omenil, da se v tem mestu še danes vidijo razvaline samostana, ki so ga Husiti izropali in požgali ter redovnike pomorili. Želi svobodomislecem, da bi tudi oni po tem sijajnem zgledu čimnaboj propevali in na enak način pokončali mračnjaštvo in nazadnjaštvo, posebno pa klerikalizem, ki je njiju središče, tako, da od vsakega klerikalizma ne ostane nič drugega, kakor razvaline, podobne razvalinam benešovskega samostana.

Po tej vspehobudni in pobožni pridigi so se peljali svobodomiselniki romarji dalje do Tabora. Tam so šli pred spomenik krvavega husitskega poglavarja Žižke, ki je bil tak svobodomislec, da je vsakemu črepinjo razbil, kdor ni hotel tako delati, kakor je on hotel in tam je tudi Slovenec pleskar Höller z Nabrežine v par besedah, ki naj bi pomenile „govor“, izjavil, da se hočejo slovenski svobodomisleci tudi ravnati po čednostnih zgledih Žižke. Nato so šli jest.

Po kosilu pa so pobožno obiskali Kozji Gradec, kjer je baje Hus pridigal. Z veliko civilno pobožnostjo so častili Kozji Gradec. Potem so pa šli počastiti husitske relikvije v mestni muzej, stare kije, čelade, cape škornje itd., ki so jih z velikim spoštovanjem ogledovali. S tem „romanjem“ se je končal shod svobodomislecev. Prav primeren konec!

Pot s Sv. Gore na Plave je rdeče zaznamovala Soška podružnica S. P. D. Z vrha gore vodi sprva široka in zložna cesta po severnem robu Sv. Gore (Skalnice) do sedla v Pravki, kjer se razcepi na tri kraje. Znamenja kažejo od tod naprej na levo in sicer en čas po zložnem kolovozu, potem pa po gozdni stezi do roba, ki se mu pravi „Na poklonu“. Tu zagledajo namreč romarji, ki prihajajo od Plavi, prvi cerkev na Sv. Gori in se poklonijo. Steza se vije potem polagoma navzdol in pride na kolovoz, ki vodi čez vasio Zagoro in se spusti v kratkih in naglih ovinkih na državno cesto ob Soči (nekako nasproti cerkvice sv. Ahaca). Tu prenehajo znamenja. Od tod je po veliki cesti še 20 minut do Plavij oziroma do postaje. To pot iz Plavij na Sv. Goro in obratno uporabljajo kaj radi romarji, ker je še precej zložna in deloma tudi senčna. Tudi za izletnike, ki prihajajo na Sv. Goro iz Gorice in Solkana, je sestop in povratek na Plave kaj mikaven, samo zadnji kosček po gladki državni cesti se zdi turistom navadno — odveč.

Cestni odbor za bovski okraj se je 13. septembra sestavil tako-le: Načelnik: Ostan Franc iz Bovca št. 341; podnačelnik: Jonko Leopold iz Bovca št. 112; odborniki: Černota Andrej iz Loga št. 18; Černota Martin iz Loga št. 32; Flaiss Andrej iz Soče št. 66; Katin Andrej iz Čezsoče št. 53; Mrakič Andrej iz Dvora št. 12; Žagar Alojzij iz Žage št. 90; Žagar Josip iz Srpence št. 38; namestniki so: Bizjak Ivan iz Čezsoče št. 11; Kravanja Ivan iz Kala št. 22; Trebše Andrej iz Srpence, učitelj.

Za volivno reformo za deželne zbornice so 15. t. m. priredili soc. demokratje manifestačne shode v mestih onih dežel, katerih deželni zbori so se sešli.

Draginja kruha. — Kruh je podražen v Trstu. Vsled tega so vpriporili socialisti velike demonstracije. Demonstrantje so razbili okna pri raznih pekarnah in kavarnah. Mnogičica je kričala: „Dajte nam kruha!“ Tudi v Cari-

gradu je velika draginja kruha. Vsled podrazenja moke so poskočile cene kruha od 45 par kg, na 50 in 55 par. V nekaterih carigrajskih okrajih je prebivalstvo hotelo napasti pekarije, ki niso hoteli prodajati kruha pod pretvezo, češ da ni moke, medtem ko so s tem hoteli le umetno zvišati cene kruha. Sedaj oblast nadzira prodajo kruha.

— Mesto jetniške paznice je razpisano pri c. kr. okrožni sodnji v Gorici. Prosilke morajo biti polnoletne, a ne nad 30 let stare, neomadeževane preteklosti, brez otrok, samskega stanu ali vdove in dokazati, da so vešče deželnih jezikov in navadnih ženskih ročnih del. Prva plača je 800 K na leto. Prošnje je vložiti do 30. t. m. na predsedništvo c. kr. okrožne sodnje v Gorici, kjer so razvidni drugi nadaljni pogoji.

— Požar. — V Skriljah je zgorelo v nedeljo 15. t. m. gospodarsko poslopje s hlevom posestnika Vinkota Favetti. Škode je okoli 5000 kron. Zavarovano je pri „Slaviji“ za 3200 kron.

— Kuhinjska šola v Gorici v ulici Vetturini št. 9, se odpre, kakor že naznanjeno, dne 1. oktobra t. l. Opozarjajo se na to cenj. gostje in tudi vse učenke, ki se mislijo v dobrem kuhanju in praktičnem gospodinjstvu naučiti vse potrebno, kar mora znati vsaka dobra in skrbna gospodinja. Da kuhinjska šola v Gorici, — katere lastnica in voditeljica je g.čna Grebenc, znana izvrstna kuharica in hišna gospodinja, — nudi res vse te ugodnosti, o tem so se prepričale vse one g.čne učenke, ki so se pri njej učile kuhanja in hišnega gospodinjstva. Opozarjamo na oglas.

— Pri streljanju se je ponesrečil. — V nedeljo 15. t. m. v Kozani se je ponesrečil I. Medvešček, ko je ob blagoslovljenju novega šolskega poslopja streljal z možnarjem. Zmečkalo mu je levo roko. Nahaja se pri usmiljenih bratih.

— Vabilo. — V nedeljo 22. t. m. vsi k veliki narodni veselici, ki jo priredi zavedna slovenska mladina na Katerinijevem vrtu. Bižnja in tukajšnja društva proizvajala bodo naše slovenske pesmi.

— Strašna nesreča. — Kleparski pomočnik Franc Topli kar, stanujoč v ulici della Scala je prišel v pondeljek zjutraj po nesreči pod stroj v tovarni v Podgori. Ponesrečenca je tovarniški stroj na grozen način razmesaril na več kosov. Nesrečnež je bil star še le 23 let.

— Vlak povozil dva moža. — Goriški rojak ponesrečil. — Na železniškem prelazu, preko katerega se gre iz Glinc v Novo vas pri Ljubljani, se je v soboto proti polnoči zgodila grozna nesreča. Strojevodja brzovlaka Lenassi in kurjač Janež sta opazila stati na prelazu pri zaprtih prečnicah tri osebe in sluteč, da se je pripetila kaka nesreča, sta vstala vlak. Vendar pa nista v temi ničesar opazila in peljala naprej. Šele na kolodvoru, ko sta zadevo naznanila, so opazili, da je stroj ves krvav. Takoj so odšli poklicani faktorji na lice mesta, kjer se jim je nudil grozen prizor. Na mestu, kjer je bil prej obstal vrak, je bilo vse okrvavljeno, semintja so pa ležali odtrgani kosi človeškega trupla, polomljene kosti itd. Vse so, kolikor je bilo mogoče, pobrali in prenesli na pokopališče na Vič. V nedeljo zjutraj so pa našli v jarku ob progi nekega ponesrečenca, ki je imel na glavi smrtno rano. Tudi tega so prepeljali v mrtvašnico na Vič. Kakor se je dognalo, sta prišla ponesrečenca, samski Anton Murovec, rodom iz Šempasa in betoner Franc Pleteršek, rodom iz celjske okolice, — le-tega je vlak raztrgal, — v družbi še neke tretje osebe iz neke gostilne na Viču, na prelaz vračajoča se domov v Novo vas. Ker je prihajal ravno tovarniški vlak, so počakali, da je odšel, potem pa nič hudega sluteč, prekoračili prelaz. V tem trenutku je pa pripeljal mimo brzovlak, kateri je Pleterška raztrgal, Murovca pa odbil. Tretji se je pravočasno rešil in se še ne ve, kdo da je.

— Razpis natečaja. — Dež. odbor razpisuje natečaj za izpraznjeno štipendijo Codelli-Fahnenfeldove ustanove v znesku 210 kron, ki se podeli dijaku goriške gimnazije, ki je sin plemenitaša poknežene grofovine Goriško-Gradiške. Prosilci imajo predložiti svoje, v smislu obstoječih zakonov opremljene prošnje pri deželnem odboru do 31. oktobra 1907.

— Razpis štipendije. — Deželni odbor razpisuje eno štipendijo v znesku 600 kron iz ustanove Nj. ekscelencije grofa Franceta Coronini-Cronberg, deželnega glavarja, v spomin štiridesetletnice vladarstva Nj. V. presvitl. cesarja Franca Jožefa I. — Pravico do te štipen-

dije imajo ubogi dijaki, obiskujoči kako avstrijsko visoko šolo (vseučilišče, tehniko, visoko kmetijsko šolo), ki so pristojni v kateri občini poknežene grofije Goriško-Gradiške, brez razločka veropoznanja in narodnosti. Prošnje previde s potrebnimi spričevali naj se predložijo deželnemu odboru do 31. oktobra 1907.

— Oznanilo. — Dež. odbor razpisuje štiri deželne podpore po 400 kron za dijake z Goriškega, kateri so dovršili srednje in stopili v visoke šole. Te podpore se podelé za I. leto obiskovanja visokih šol, in se bo gledalo na to, da dobita podpore dva dijaka slovenske in dva italijanske narodnosti. Če bi manjkalo dijakov izmed ene rečenih narodnosti, sme se nakazati podpore dijakom druge narodnosti. Podpore se bodo izplačevale v štirih četrtletnih odplačilih na prošnjo deleženca, ki mora izkazati, da je vpisan v vseučiliščno matrikulo in pozneje da obiskuje učilišče. Višenavedene podpore se podelé kot častna posojila proti reverzu podpirancev odnosno njihovih postavnih zastopnikov, tako, da bo podpirani imel to častno posojilo povrniti deželnemu odboru brez obresti, kadar pride v primeru socialno in materialno pozicijo. Določne prošnje se imajo podati deželnemu odboru v Gorici pismeno do 31. oktobra 1907 in naj se jim priložijo spričevala zrelosti, ubožstva in vpisa v eno izmed visokih šol.

Tedenska predavanja v Gorici. Odbor S. K. S. Z. je sklenil v zadnji seji, začeti prihodnji mesec s predavanji.

Socialni kurz priredi p ozimi S. K. S. Z. v Gorici.

— Slovenski trgovsko-obrtni žepni koledar je ravnokar izšel. Sodba o tem koledarju je bila lansko leto vsestransko laskava, vsak je pohvall ta koledar kot jako praktičen. Tudi za l. 1908 izšli letnik zasluži polno priznanje. Koledar je izpopolnjen in upravičuje mnenje, da boljšega trgovskega koledarja ni. Koledar prinaša jako popolne poštné, brzovjavne, telefonske itd. določbe, zadostujočo razlago kolkovin, kolkovni izvleček, razne v praktičnem življenju neobhodno potrebne tabele, kratko ali dobro za praktično življenje popolnoma zadostujočo razlago mejnic. Opozarjamo posebno na odstavek: Uzance na svetovni kupčiji. Kdor hoče spoznati vsakokratni tržni položaj, hoče razumeti gibanje žitnega trga, mora poznati uzance raznih tržiš. Vsem tem bo ta odstavek dobro došel. Omenimo še posebej zakon in pa nauk o kalkulaciji. Trгоvec, ki ne, ali slabo kalkulira, tudi slabo gospodari. Ta odstavek je jako na na mestu. Koledar je najboljši dokaz praktičnega mišljenja izdajatelja, ki pozna potrebe trgovskega stanu. Vsled tega priporočamo ta koledar, ki se naroča ali pri g. Fran Zeleniku v Ljubljani, Rimska cesta 9. ali pa pri „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani. Cena 1 K, po pošti 1 K 20 v.

— Hrvaška zmaga. — V Vel. Lošnju so pri občinskih volitvah zmagali Hrvatje.

x Shod nemški kmetov. — V Ausee na Štajerskem se je v nedeljo vršil sijajen shod nemških kmetov iz cele Avstrije. Bili so navzoči poslanci vseh strank, le liberalci so se ločili.

x Ostri strelji na vojaških vajah. — Med vojaškimi vajami XIII. armadnega zbora pri Karlovcu so pri nekem spopadu jele frčati od zemunskega domobranskega bataljona ostre krogelje proti pešpolku Cattinelli št. 96. Dve krogelji sta težko ranili dva vojaka, ubili enega desetnika in enega četovodjo, druge so pa letele mimo glav častnikov in polkovnika. Takoj se je vaja ustavila, častnikom zemunskega polka, ki je sestavljen iz Srbov, pa zapovedalo preiskati vojake. Častniki niso pri njih ničesar našli. Nato je general zapovedal polkom, da so obkrožili zemunski bataljon in je slednjega dal preiskati od častnikov 96. polka. Ti so pri štirih vojaki našli 17 ovojev patron. Vojake so vklenili in proti častnikom zemunskega bataljona uvedli preiskavo. Vaje so bile takoj odpovedane.

x Prodaja otrok v južni Italiji. — Znano je, da je južna Italija revna dežela in da je ondeto prebivalstvo prisiljeno, izseljevati se v Ameriko; ni pa znano, kako si znajo ti reveži dobiti denar za pot. V mestu Capriglia so pred zadnji teden na javnem trgu prodajali po 100 lir „lepe krepke otroke“. En zakonski par je imel srečo. Za dva otroka v starosti od 5 mesecev do 3 in pol leta sta dobila 200 lir. Potovanje juna je sedaj zagotovljeno.

Krojaška zadruga

P. n.

Dozvoljujem si naznaniti, da smo bili prisiljeni zelo povečati svojo bogato zalogo modnega blaga, vsled velikega poprašenja po blagu v preteklem letu, in vsled že letos izredno visokega prometa. V ta namen smo prevzeli obširne prostore nasproti naši prodajalnici v Gosposkih ulicah šte. 6.

Vsled povečanja in primerne preuredbe prodajalniških prostorov nam je sedaj mogoče, omisliti si posebno veliko zalogo blaga, tako da bo letos izbera mnogo večja in bogatejša ko druga leta. Poleg tega pa se pridružuje še praktična korist, da se vsled velike prodaje cene čudovito znižajo.

Vabim torej najspoštlivejše naše p. n. odjemalce, da si ogledajo naše modno in drugo blago, ki je pravkar došlo od raznih strani

Letošnja sezona prinaša v vsakem oziru in v vseh področjih mode raznolike in krasne novosti.

Zbirke vzorcev so vedno na razpolago in pripravljen sem jih zastoj in franko razposlati kamorkoli.

Ker se pri nas blago razpošilja po najmodernejšem načinu razpošiljanja, zato nam ta okolnost omogoča, celo največja naročila, izvršiti najhitreje in z obratno pošto.

Naš sloves glede na okus in izbero je pač nedosegljiv in popolnoma smo prepričani, da nas nemore prekositi nobena trgovina naše stroke.

Predvsem povdarjajoč solidnost naše tvrdke ter zagotavljajoč najcenejšo postrežbo, prosim, da si ogledate našo zalogo, da se vsak sam lahko prepriča o resničnosti naših besed.

Teodor Hribar.

x Abesinci na Dunaju. — Dne 14. t. m. je prišlo na Dunaj abesinsko odposlanstvo, ki v imenu Menelika potuje po Evropi. Danes ob 1 uri popoldne jih je sprejel cesar v posebni avdijenci.

x Bivši češki minister ban na umu. — Bivšega češkega ministra Režka so dejali pod kuratelo, ker se mu je omračil um.

x Nesreča ruske carske jahte. — Ruska cesarska jahta, na kateri se je nahajal car svojo rodbino, je zadela v finskih vodah ob skalo. Car se je rešil na drugo ladjo.

x Zmaga krščanskega delavstva. — Krščanska strokovna organizacija delavstva v Palermu je pri volitvi delavskih zastopnikov sijajno zmagala z vsemi kandidati z ogromno večino.

x Trezni Angleži. — Raba šampanjca se na Angleškem vedno zmanjšuje. Eni pravijo, da je temu vzrok ta, ker se vedno vsako leto zelo zmanjšuje konzum vina in opojnih pijač sploh. V prvi polovici letošnjega leta so na Angleškem porabile 472.672 galon šampanjca, medtem ko so ga pred 7 leti v istem času porabili še 800.000 galon. Drugi pravijo pa, da se ljudje boje piti šampanjec, ker se po njem dobi bolezen, ki jo Angleži zovejo „gout“.

x Deklico je uropal. — V Kraljevi pri Reki se je te dni seznanil neki madjarski dijak iz Sopronja z lepo deklico. Ko je šlo dekle nekega dne na sprehod ob morju, jo je tam s čolnom pričakoval dijak. Povabil jo je, naj gre z njim v čoln, kar pa je ona odločno odklonila. Vsled tega je skočil dijak k njej, jo zgrabil in odnesel v čoln, ki je takoj odrinil od kraja. Ko je deklica videla, da čoln plove proč od doma proti Bakru, je hotela skočiti v morje, a dijak jo je zopet potegnil nazaj v čoln. Prestrašena deklica je prosila sedaj čolnarja, naj on obrne čoln, kar je mož tudi hotel storiti, a dijak ga je z revolverjem v roki prisilil, da je veslal naprej. V Bakru je dijak poslal čolnarja po voz, a čolnar je tekel po policijo, ki je dijaka prišla in zaprla.

x Italijanskega častnika so prijeli avstrijski obmejni vojaki na Tirolskem, ker so sumili, da je vohun. Poslali so ga v Rovered, kjer so ga pa kmalu izpustili na povelje iz Inomosta.

x Nižjeavstrijski župani bodo nosili v spomin cesarjevega jubileja pri opravljanju svojih uradnih dolžnosti lep znak v obliki spominske kolajne.

Društva.

dr Goriška „Slovenska mladina“ priredi, kakor običajno, tudi letos v dvorani „Goriške Čitalnice“ velike plesne vaje. Podučeval bodo renomiran vnanijski plesni učitelj. Začetek plesnih vaj se pravočasno naznani. Plesaželjno občinstvo, posebno narodne dame vabi k obilni udeležbi o d b o r.

dr V dvorani goriške „Čitalnice“ priredi učitelj plesa g. Julij Morterra iz Trsta, dva plesna tečaja in sicer enega za odraslo mladino in enega za otroke od 8—12 leta. Počuk bo, ako se priglasi zadostno število udeležnikov, tri ali štirikrat na teden in bode trajal od 21. septembra do 21. oktobra t. l. o d b o r.

Ob začetku šolskega leta je gotovo zelo važno iznova opozarjati na to, da otrokom, itak ne malokdaj preobleženim z duševnim naporom, ne kaže v tem času dajati tudi še pijač, ki dražijo živce in s tem škodujejo zdravju. Semkaj spada poleg alkohola zlasti znata kava, ki bi se po izreku slovečega zdravnika sploh ne smela dajati otrokom v šolskih letih. Tega tudi nikakor ni treba. Kathreinerjeva Kneippova sladka kava je tako imeniten nedomestek znate kave! Posebno napravljanje za deco provzroča tako malo truda, ki se vrhatega bogato poplača s tem, da vidno uspevajo naši ljubljenci. Kathreinerjeva Kneippova kava je lahko prebavna, krvotvorna in krepiča ter ima spričo posebnega načina svojega proizvajanja prijetno mil okus po kavi, ki se ga lahko navadi vsakdo. Seveda je zaradi mnogih manj vrednih posnemkov treba opreznosti pri nakupovanju. Zahtevajte vselej izrečno Kathreinerjevo kavo in jemljite le zaprte izvorne zavojce s tem imenom kakor tudi z imenom in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Je pač vse zastonj.

Fays rudninske sodene pastilje so najboljšje in najizdatnejše sredstvo za ozdravljenje vsakovrstnih prehlajenij grla in sapnika. Brez števila ljudi se je v dobi 20 let o tem prepričalo. Fays rudninske sodene pastilje ne bi smele manjkati v nobeni hiši. Ker so pa take pastilje ponarejene naj ponarejenih pastilj nikdo ne vkupi, marveč vsakdo naj zahteva le pristne Fays rudninske sodene pastilje.

Generalno zastopstvo za Avstro-Ogrsko: W. Th. Guntzert, Wien XII, Belghoferstrasse 6.

Loterijske številke.

14. septembra.

Trst 9 18 55 8 81
Linc 54 52 57 68 45

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Na prodaj je HIŠA

v bližini državnega kolodvora v Gorici. — Več pove naše upravnništvo.

V kuhinji kakor sploh vsaki hiši,

se čisti vse, kar je kamnitega in lesenega, kakor tudi najfinejša tkanina in vse, kar se prati da, to jedino-le s

Schicht-ovim milom

Čiščenje s Schichtovim milom se z 25.000 K jamči.

Kuhinjska šola

v Gorici, ulica Vetturini 9 se otvori zopet dne 1. oktobra t. l. na kar se opozarjajo cenj. gostje. Sprejemajo se v šolo učence, v kateri se uče vse potrebno, kar mora znati praktična gospodinja.

Marija Grebenc,
učiteljica-voditeljica.

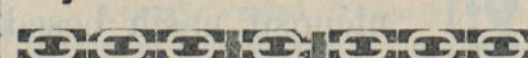

Za novo šolsko leto!

priporoča knjigarna

I. Pallich

v Gorici na Travniku št. 6 vse šolske knjige, kakor tudi šolske potrebščine. Prodaja razne časopise in sprejema naročila na iste.

Stanovanje

oddá v najem osebi ženskega spola ali družini brez otrok udova po c. kr. uslužbencu v bližini mesta. Stanovanje je skupno, oziroma na razpolago so tudi jedna ali dve sobi posebe. Najem jako po ceni. Naslov pove upravnništvo.

Najboljše sadje je dosegljivo,

Ceres

 jedilna mast

pa je, kar se tiče okusa in vztrajnosti, kakor tudi cene in udobnosti nedosegljiva.

Tamburaši pozor!

Ravnokar so izšle najnovejše tamburaške skladbe za tamburice od prvih tamburaških skladateljev in sicer od: Farkaša, Broža, Kruze, Jomića Mačkača i. t. d.

Prva sisaška tvornica za tamburice J. Štjepušin v Sisku.

Prve vrste peršut, gnjat in kare,

pristno nemško blago, po nizki ceni se dobi za K 1.80 pri Kajetanu Polster, Graz Steyrergasse 157. Pošilja po povzetju.

Kerševani & Čuk

GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA
priporočava svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov za umetno vezenje (rekamiranje), katere prodajava tudi na mesečne obroke. — Zaloga dvokoles. — Mehanična delavnica konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5 do 10 let.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 od sto.